

FLORICELE

Foaie beletristica, ese u data 'n seplemana Poia
No 7 Poia, 14 Ianuarie 1863.

Motto } Dinu tineretie sa ne castigamu fruptele de care voim u
a ne bucura la betranetie. Celce lasa sa treca timpul
ne folosindulu va culege la betranetia rosii.

Fragmente d'in unui dicarului.

(urmare)
III.

Dela susiu atinsulu catastrofa alu vietu mele, dilelemi treceau
foaie nici u' insemnetate, pone atunci candu ca absolutu gimnasticu, amu
pasitu pe acea carare a sciintieloru, prin care voiamu mai tardiu a folosi
baramu incatva omenimeu - Dupo cumu me voru sprijiniu putintiele.

De 19 ani eramu. - Ce sentimente si ce cugete avu in etatea acesta nu
le descriu, trecutulu amar, daca celu de fatie nu e mai bunu, nu ne pla,
si o lu renou.

Memoria si sperantia - aceste doua me mangaiau inca. Noi a,
ducemu aminte, ca de si trecutulu meu e unu teatru trist, totusi avemu
si eu orecandu catora minute felice si bune, si me nutrea sperantia ca
scutulu se pote intorce spre bine, si ca pocu gusta inca si eu orecandu din
dulcetia vietu.

In u' ziua de Poia amu vedutu si amu vorbitu cu Hlea intaora, cu
Hlea, care scutulu amorei - ce se vedea acumu mai a se stange in peptestu.

meu, iarasi' ca' atituta. Dar' si frumoasa si ea. Deh! ei' cei blandi si rasii, pe
rele ei' celi, frumoși si modesti periatii, tresurile ei' cele placute mi' infatușiată
fata cea blanda si sura, ea, care dupo' perderea Telca'i numai in' intipu,
iremi' omi' putu' afla. Cu tonulu' ei' celi' incantatoriu' si melodiosu', cu dimbura
ei' cea placuta' si anima' cea ingetiata' o ar' fi topito, si cantatura cea mai' tri-
sta o ar' fi facuto' vesela.

Si' ore' pututo' fi' cineva' mai' fericitu' decat' mine, candu' descoperindumi' sen-
timintele cele amoroșe, mi' a' respunsu' ca me' iubese. —

Miamu' despartitu' de ea, in sa' cugetumi' totu' la ea' a' fostu', pentru' ca me
intristamu' si iarasi' pentru' ea' eramu' voiosu'. — Dagsama' Telca, care a-
cumu' e' in ciatia' angeriloru', vedindumi' nefericirea, a' trimisu' pre' Ilca, ca sa
mi' usce lacrimile, si mi' alinedie' intristarea; si eu' dora' un' angeru' reu' — ne,
indestulinduse' cu ped'apsa' ce era' asupra' mea' croita, voese' iarasi' a' mere,
dica' la gradulu' celi' mai' in'altu' a' fericirei, ca apoi' cu atatu' mai' durerosu'
sa' mi' fie' caderea. — Așa' cugete' mi' se' in schimbau' totu' de una, de cateori' pri-
mindu' sedurile me' invingemu' despre amorea' ei' cea sincera. — Oh! si
de abea' acceptamu' timpul' acela, in care convenindume' cu Ilca' sa' mi
spuna' acele' cu tonu' viu, ce tacandu' vesteau' epistolele, si apoi' la data
convenirea' nu' aflamu' alta, decat' sa' viz' catu' mai' cu rendu' ora' a,
cea' solemna, in carea' naintea' altariulu' sa' juramu' unulu' altuia' a,
miro' si credintia' eterna. — Dar' ore' este' ceva' statorniku' pe' pamentu'?

Au' imenu' putere' a' si' croi' sortea' loru'? Oh' judecati' bine' inticbarile' a,
ceste' si apoi' nu' veti' mira' de' aceea' ce' vou' spune' acumu'. —
Mirisa' plangetore' duce' juncele' naintea' altariulu', a' carei' lacrimi, nici
mangaerea, nici' rogare, nici' dojana' nu' le' potu' oprii'. — Nele' sta' ea' nain-
ta' preatulu', tiindusi' mania' tremurato're' in' mana' junclui', si cu ochi' lacre
mani' tulburatu' uitanduse' ici' colea. Dar' candu' o' jura' preatulu' pe' credin-
tia' eterna, si au' intintatu' ochi' pe' juratoriu', si dupo' cateva' minute — in ca-
ra' se' vede' a' se' lupta' cu' sentite'le' animei' — a' roatitu' cu' vintele' juramen-
tulu'. Mirisa' plangetore' duce' juncele' din' biserică, si mirisa' plangetore'
salta' in' cununa' nuntasiloru' veselitoru'.

----- Cine' e' mirisa' o' intrebă' cineva... Ilca' e' aceea, pro' care' muma' sa'
din' unele' prevederi, si ca' juncele' acumu' cununa' tu' cu' Ilca' se' vedea' a' fi' tenere' de
baba, — sia' silitu' fata' la' pasiu'le' aceste.

Insufletire.

(Hexametre sau distichone).

Cauta Romano suprabu spre Traianu, si iti ada aminte

Cumū eli se ingrijī, despire și lui fii romani.

Elu ca unu imperatoru romanu ocupā țerā țeasta fumosă

Numai cā lui stănești bine să pōtā trai.

Oh! cā nosci Mōsi romani ne nōtatu in campulu lui Marte

Ca misce lei să luptau cu numerosi barbari.

Ei erau otrăiti totdeauna viațea, si tōte

Libri asi sacrificā, patriā lorū candu profeta.

Huu! altu sange curgea in venele Mosiloru noștri

Nū vrea suferi ei jugu delo un' crudu barbaru.

Ei prin a lorū virtute cuprinsera lumen intregu

Sub a carora jugu mii de barbari gemuū tōstū.

Ei prin sangele celu prețiosu a lorū ocupara

Intre adevaru a elisu peatru ai lorū urmele

Ei pomețulu curat ingravatū cu scumpulū d

Nō cā la ai lorū fii sălu folosimū necu

Dar noi banulu acestu mosiescu castigatū p

Si prin sange romanu, nūlu apararamu c

Cum ar fi debitu in contra contrari lorū noștri

Baru invidiau draculu genu romanescu.

Noi in locu de a trai in unire sa frati de u' mamu

Nē despiraram in parti, și să cademu in mormentu.

De neam si noi untru ei si frati in contra celora

Periculosi barbari, țerā ta cata candu fu

Nu sur f. acizatu in vatra strabuna a noștra

Ei ai sterge pre ei de pe pamentu vrea pulea,

Șarā fiindu neuniti despicali in parti noi alincea

Ei ne supusa sub jugu in stramosiesculu pamentu.

Cum barbari ne facura pre noi in patriā noștra

Și lorū sicuti ni supasi vrendu să ne stingā de totu.

Jugulu acesta țerā de delo de ani noi ilu țāgemu

Șarā curā dāgā și plugu sacu dejoritu animalu

Întru adeveru nu suntemu noi demni că si sclavi altora
 De a nostru nume divinu ereditatu dela Lei!
 Sa ne unim cu toti 'n sinteu de vremu să ne facem
 Demni de numele nostru, si să putem scutura
 Jugulu tiranu de pe noi, ce de seculi întregi ne apasa
 Atunci iar vomu avea Scroli si mai multi Crati!
 De va fi între noi contielegere buna fratiésca
 Ne va suride atunci unu viitoriu fericitu,
 Si puterea contrariiloru nosci va peri că si neoa
 De alii Febus sageti, care le-arunca de susu.
 Atunci Romanulu va fi domnitoriu in patriai dulce
 Si să va face demnu de-a se numi elu Romanu.
 Numele nostru va fi 'nfricosiatu inimiciloru nostri
 Si iar vor tremura că-u'diniora de elu!!
 N. Cetatianu.

Poetulii.

(traducere)

Or' unde s'au violele,
 Pro care nu de multu
 Cu cu fetisiorele
 De pe campii verde leamii smultă.
 Oh! nu le caută 'n diadarii
 Sau stinsu tote de amaru.
 Dara rodita unde este
 Cu mundaia frundicită,
 Care e peste tote
 Florile domnită.
 Oh! no caută 'n diadaru
 Sau stinsu si ea de amaru

Si unde sunt fetele,
 Cu perulu, negrisioru,
 Ce erau falboiole
 Cu-aloru crudu amori.
 Nu le caută nici de cumu
 Ca tote sau facutu scumă.
 De pro voi vor întreba
 Unde vi poetulii,
 Aceastai si hora mea:
 Punci cantati canteculu.
 Nu'l cautati asia cu doru,
 Si elu sau stinsu in amoru.

Isaia Montea.

I. D. Mirianu
 Editoru.

Ioan Petroviciu
 Redactoru respundictoru